

[Indenrigsministeren.]

imellem dem, medmindre den Mulighed skulde indtræde, at der mellem Naturfrednings- og Byplanmyndigheder skulde foreligge Uenighed om, hvorledes et bestemt Areal skal behandles, altsaa om det skal fredes, eller det skal bebygges paa den ene eller anden Maade. En saadan Konflikt kan formentlig i det praktiske Liv ikke forekomme. Byplaner er, som det anføres i Bemærkningerne, ikke tekniske Projekter beregnet paa umiddelbar Udførelse, ej heller et Paalæg til Myndigheder eller private om Tilvejebringelse af visse Anlæg. Der kan heller ikke ved en Byplan paabydes eller tillades en Bebyggelse paa et Omraade, hvis denne Bebyggelse er udelukket ifølge andre Lovbestemmelser, og følgelig kan en Byplan lige saa lidt ophæve f. Eks. en Fredskovsbestemmelse som en Bestemmelse om Fredning af et vist Omraade.

Det har under Forslagets Udarbejdelse været overvejet at optage en hertil sigtende udtrykkelig Bestemmelse, svarende til Bestemmelsen i § 4, Stk. 1, om Forholdet til de i Medfør af Byggeloven udfærdigede Vedtægter og Reglementer. Man har anset det for overflødigt at optage en saadan Regel, der nødvendigvis maatte blive en vidtløftig Oprensning af eller Henvisning til forskellige Love. Man kan snarere tænke sig et Samarbejde paa visse Punkter mellem Naturfrednings- og Byplanmyndigheder, f. Eks. saaledes, at man i Henhold til Naturfredningsloven freder f. Eks. et Mose- eller Skovparti, samtidig med at man i en Byplan om fornødent sikrer de nødvendige Adgangsveje til Partiet eller bestemmer, at visse omgivende eller tilstødende Arealer skal forbeholdes et offentligt Lystanlæg i Tilslutning til det fredede Omraade.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højttærede Finansminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af en Landskatteret og om Tilsynet med Skatteligningen m. v.* Lovforslaget tilsigter en Omorganisation af den Virksomhed, som hidtil er udøvet af Over-Skyldraadet og Landoverskatteraadet, for derigennem at opnaa en mere hensigtsmæssig og saavel for de en-

kelte Skatteydere som for de almene Interesser mere betryggende Ordning af de Funktioner, som paahviler de centrale Ligningsmyndigheder.

Over-Skyldraadet blev oprettet ved Ejendomsskyldens Indførelse i 1903 og har fra første Færd haft den dobbelte Opgave paa den ene Side at vejlede de lokale Vurderingsmyndigheder og kontrolere og revidere Vurderingerne, paa den anden Side at paakende Klager over Ansættelserne. Efter Loven af 1903 kunde Raadet af egen Drift gribe ind for at undersøge og omgøre en Vurdering, som den fandt urigtig. Ved den nugældende Lov af 7. August 1922 er hertil føjet en Ret for Finansministeren til at paalægge Raadet at undersøge Resultatet af de foretagne Ansættelser og eventuelt foranledige dem ændret. Ændringerne kan ske enten derved, at Raadet giver Skyldraadene Ordre til at omgøre Ansættelserne, eller, hvor Resultatet ikke tilfredsstillende er, Over-Skyldraadet, derved, at Raadet selv foretager de paagældende Vurderinger.

For de personlige Skatters Vedkommende var der indtil 1912 ingen central Ligningsmyndighed, men der fandtes 23 Overskatteraad, der var øverste Klageinstans, hver paa sit lokale Omraade. En saadan Tilstand var naturligvis ganske uholdbar, og ved Revisionen af Indkomst- og Formueskatteloven af 1912 lagde man da ogsaa fra Rigsdagens Side afgørende Vægt paa at faa oprettet et Centralorgan, der kunde bidrage til en mere ensartet og mere effektiv Ligning over hele Landet. De mange Overskatteraad blev derfor ophævet. I Stedet indførtes Landoverskatteraadet, som dels skulde være en for hele Landet fælles Appellinstans for Klagesager, dels skulde føre Tilsyn med Ligningen og søge Fejl rettet og Ensartethed tilvejebragt.

Det nye Raad skulde af egen Drift eller efter Finansministerens Begæring undersøge Ligningens Rigtighed. Raadet kunde tilstille Skatteraadene de Ligninger, som det ansaa for helt eller delvis urigtige, til Forandring, og hvor Skatteraadets nye Afgørelser ikke var tilfredsstillende, kunde Landoverskatteraadet med Finansministerens Billigelse foretage en hel eller delvis Ændring i den skete Ligning. Landoverskatteraadet fik i Modsætning til Over-Skyldraadet, der stadig har haft en honorarlønnet Formand, to fast ansatte ledende Tjenestemænd, en Formand og en Næstformand, hvad der utvivlsomt har givet dette Raad en nogen større Fasthed i Arbejdet, end det under de givne Forhold